

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

Κυριακή Γ' Λουκά – Εβρ. 13,17-21 (6/12/2015)

Η εξουσία των Ποιμένων

Από τον επίλογο της προς Εβραίους Επιστολής προέρχεται το σημερινό Αποστολικό ανάγνωσμα, αγαπητοί μου αδελφοί, το οποίο ταιριάζει απόλυτα προς την ιδιότητα του Ποιμένος της Εκκλησίας, την οποία είχε ο σήμερα εορταζόμενος Άγιος Νικόλαος. Είναι το σημείο όπου ο Απόστολος ζητεί από τους Χριστιανούς, αφενός μεν να επιδεικνύουν υπακοή και υποταγή προς τους Εκκλ/κούς τους ηγέτες και Ποιμένες και αφετέρου να προσεύχονται γι' αυτούς. Στις δύο αυτές πολύ σημαντικές προτροπές θα σταθούμε, αναλύοντας το βαθύτερο νόημά τους.

Πείθεσθε τοις ηγουμένοις υμών και υπήκετε. «Να υπακούτε και να υποτάσσεσθε στους Ποιμένες σας», συμβουλεύει ο Απόστολος. Ο λόγος περί υποταγής και υπακοής ηχεί περίεργα και ενοχλητικά στην εποχή μας. Σήμερα παρατηρείται το φαινόμενο της απαξίωσης κάθε εξουσίας και της υπερπροβολής του «δικαιώματος» της αναρχίας. Το γεγονός αυτό δεν είναι άσχετο με τον γενικότερο ευτελισμό και την ευρύτερη χρεωκοπία των κοσμικών συστημάτων εξουσίας, που συνήθως πέφτουν θύματα της ακαταλληλότητας και της αναξιότητας των φορέων τους. Η Εκκλ/κή εξουσία, όμως, δεν έχει κοσμικά χαρακτηριστικά, γι' αυτό και δεν πρέπει ν' αντιμετωπίζεται με τον ίδιο τρόπο.

Πηγή και φορέας της Εκκλ/κής εξουσίας είναι ο Χριστός. Η βασιλική, προφητική και ιερατική Του ιδιότητα τον κατέστησε ποιμένα, θεραπευτή, μάρτυρα, διδάσκαλο και Σωτήρα του κόσμου. Επρόκειτο για εξουσία ταπείνωσης, αγάπης και θυσίας. Η πνευματική εξουσία των Ποιμένων προέρχεται από την εξουσία του Χριστού και είναι δωρεά του Χριστού. Εκείνος έδωσε στους Ποιμένες το δικαίωμα και την εξουσία να συγχωρούν τις αμαρτίες των ανθρώπων: *εάν αφήτε τοις ανθρώποις τα παραπτώματα αυτών, αφήσει και υμίν ο πατήρ ο ουράνιος*¹. Ο Χριστός ταύτισε την υπακοή στους Ποιμένες με την υπακοή προς τον Ίδιο: *ο ακούων υμών εμού ακούει και αθετών υμάς εμέ αθετεί*².

Η πνευματική αυτή εξουσία των ποιμένων δε γίνεται για την ικανοποίηση προσωπικών φιλοδοξιών και την ανάπτυξη κοσμικών εξουσιαστικών αντιλήψεων, αλλά αφορά στην ασφαλή διακυβέρνηση του σκάφους της Εκκλησίας και στη διακονία της σωτηρίας του λαού του Θεού. Μάλιστα, δεν χαρίζεται στους ανθρώπους που καλούνται να αναλάβουν την Ιερατική και Αρχιερατική διακονία μέσα στην

¹ Ματθ. 6,14

² Λουκ. 10,16

Εκκλησία, αλλά είναι καρπός της τεράστιας ευθύνης που έχουν έναντι του Θεού για τις ψυχές που Εκείνος τους έχει εμπιστευθεί. Ο Απόστολος είναι σαφής: «να υπακούτε στους Ποιμένες σας, γιατί αγρυπνούν για τις ψυχές σας και θα δώσουν φρικτή απολογία ενώπιον του Θεού για εσάς». Αξίζει, λοιπόν, να εμπιστεύεται κανείς τους Ποιμένες του και να υπακούει στις συμβουλές τους, γιατί αναλαμβάνουν το τεράστιο έργο της πνευματικής καθοδήγησης του λαού, για το οποίο ο Θεός θα τους ζητήσει αυστηρό λογαριασμό.

Προσεύχεσθε περί ημών. Η δεύτερη προτροπή του Αποστόλου έχει παρακλητικό χαρακτήρα. Ζητεί από τον λαό του Θεού να προσεύχεται για τους Ποιμένες. Συνήθως, οι Χριστιανοί ζητούν από τους Ποιμένες τους να προσευχηθούν για τους ίδιους και τις οικογένειές τους και μάλιστα, για συγκεκριμένες πτυχές και ανάγκες της ζωής τους. Οι περισσότεροι αγνοούν ή δε σκέφτηκαν ποτέ ότι την ίδια ανάγκη έχουν και οι Ποιμένες από εκείνους. Ίσως, μάλιστα, ακόμη μεγαλύτερη, καθώς οι πειρασμοί που εξαπολύει εναντίον τους ο διάβολος είναι πολυάριθμοι και τρομακτικοί, ακριβώς επειδή έχουν την ιδιότητα του Ποιμένος. Ο διάβολος γνωρίζει ότι, αν καταφέρει να διαφθείρει τον ποιμένα και να τον κάνει υποχείριό του, μπορεί εύκολα να χειραγωγήσει το ανυπεράσπιστο ποίμνιο. Ο πόλεμος του διαβόλου είναι διαρκής και τεράστιος, γι' αυτό οι Ποιμένες οφείλουν να προσέχουν και ν' ασφαλίζουν τη ζωή τους από τις πτώσεις, που θα συμπαρασύρουν τον λαό στον πνευματικό όλεθρο.

Γι' αυτό, αγαπητοί μου, να προσεύχεσθε για τους Ποιμένες της Εκκλησίας μας. Να δέεστε προς Κύριον για τον Επίσκοπό μας, τους κληρικούς της Ιεράς Μητροπόλεως, αλλά και όλης της Εκκλησίας. Να προσεύχεσθε για τον παπά της ενορίας σας. Η δική σας προσευχή και αγάπη είναι απαραίτητες για να μπορέσει να σταθεί στο ύψος της αποστολής του και να σας οδηγήσει με ασφάλεια στο δρόμο του Θεού. Μην αγνοείτε και προ πάντων, μην αρνείσθε, αυτό το καθήκον. Κάντε καθημερινό αίτημα προσευχής την υγεία, την πνευματική προκοπή και την αγιότητα του ιερέως ή των ιερέων της ενορίας σας. Κλήρος και λαός αποτελούμε τα μέλη του ενός Σώματος του Χριστού κι έχουμε ανάγκη οι μεν από τις ευχές και την αγάπη των δε. Έτσι αποφεύγονται οι έριδες και οι καταστρεπτικές διασπάσεις, που τραυματίζουν την ενότητα και πληγώνουν τις ψυχές. Τότε το αγιασμένο Σώμα της Εκκλησίας λειτουργεί αρμονικά, οι όποιες δυσλειτουργίες αντιμετωπίζονται ώριμα, ενώ κυριαρχεί η αγάπη και η συγχωρητικότητα. ΑΜΗΝ!

Αρχιμ. Ε.Ο.